

ренъ еси, и ни теплъ ни студенъ, изблевати тя отъ устъ моихъ имамъ. (Апок. гл. III, ст. 14, 15, 16).

Това пророческо място въ апокалипсиса се отнася до светейшия московски архиепископъ и патриархъ всего севера, а така също и до руската помъстна обезглавена църква. Руската самостоятелна църква въ цѣлия нейнъ изминалъ църковенъ исторически животъ не е проявила никаква църковна самостоятелност, а всѣкогашъ нейните църковни дѣла въ решенията сѫ били полумъртви и несамостоятелни. Руските първосвѣтители никакви важни църковни дѣла, които сѫ се отнасяли до помъстното управление на цѣлата руска самостоятелна помъстна църква, нищо не сѫ предприемали и не сѫ решавали, докогато предварително не сѫ взимали мнението на цариградския архиепископъ. Руските първосвѣтители и руските епархиялни епископи не сѫ умѣели да се ползватъ отъ своята църковна самостоятелност и тогава, когато е била дадена отъ цариградската архиепископия на руската помъстна църква пълна църковна автокефалност, съ съгласието на всичките православни самостоятелни църкви. Всичките църковни дѣла въ руската църква не сѫ били самостоятелни, а сѫ били решавани подъ влиянието на цариградския архиепископъ и сѫ били като полумъртви безъ никаква църковна самостоятелност. Подиръ смъртъта на последния светейши московски архиепископъ и патриархъ на всичкия северъ Адриана, Петъръ Велики не е позволилъ на руските епархиялни епископи да избератъ новъ патриархъ, и по такъвъ начинъ руската помъстна самостоятелна църква е била обезглавена и се изпълнило по такъвъ начинъ пророчеството, изказано въ Апокалипсиса III глава, 16 стихъ.

..... „*Изблевати тя отъ устъ моихъ имамъ.*“ Действително, подиръ смъртъта на последния руски патриархъ Адриана, църковното управление на обезглавената руска църква е било съвършенно раздробено и църковните канони и другите древни църковни традиции на православната вселенска църква въ църковното управление на руската църква сѫ били нарушени и изоставени, тъй като въ руската църква отъ Петра Велики въ църковното управление на обезглавената руска църква е влѣзналъ въ употребление въ църковната практика духовния регламентъ, който е билъ съставенъ отъ полулютеранина епископъ Теофана Прокопо-